

wijn, dien hij aldus beschrijft: «Wat doet», vraagt een, «de kleur er toe, als maar de smaak goed is!» «Ja maar», antwoordt de andere, «zij, die goed tehuis zijn in de gastmaalphilosophie, beweren, dat geen wijn goed is, die niet aan de oogen door de kleur, aan den neus door den geur, aan het gehemelte door den smaak en aan de ooren door den naam bevalt». «Maar wat doet de naam er toe?» «Wel, 't is gebeurd, dat kenners Leuvenschen wijn dronken op den naam af voor Bourgondiër uit Beaune».

Erasmus heeft veel en in vele landen gereisd. Hoe geheel anders dan in onzen tijd, als wij hem groote afstanden, begeleid door zijnen knecht (een er van is in zijn testament bedacht), te paard zien afleggen. En zoo is dan zijne vergelijkende beschrijving van de Fransche en de Duitsche Herbergen zijns tijds uit eigen ervaring gegeven.

Ik laat die om het karakteristieke in haar geheel hier volgen :

HERBERGEN.

Berthulphus. Waarom verwijlen zoo velen toch twee, drie dagen te Lyon? Ik gun mij, ééns op reis, geen rust, vóórdat ik ben, waar ik heen wil. Guilielmus. En ik verwonder mij, dat iemand er zich van laat wegtroonen. B. Waarom toch? G. Wel, omdat van dáár de reisgenooten van Ulysses niet zouden kunnen losgescheurd worden: de Sirenen zijn er. Men wordt in zijn eigen huis niet beter behandeld dan daar in een logement. B. Hoe zoo? G. Wel bij tafel stond steeds de eene of andere vrouw, die met haar geestigheden den maaltijd opvroolijkte. Men verstaat er zich wonderlijk op aangename vormen. Dadelijk kwam de huismoeder ons te gemoet en ons «veel genoeg» toewenschen; zij hoopte, dat, wat werd voor-